

maae jo til de nuværende Øvelser, der ganske vist ikke vare længe, idet det kun er nogle faa Dage hvert Aar, stille 500 Heste og selv anskaffe sig Uniform, og denne Øvrde vilde bortfalde, naar man, saaledes som efter mit Forslag, lod dem udgjøre en Forstærkningsbataillon, idet man dertil tog 6 Aars Mandskab, efterat de med det 4de Aar vare gaaede ud af Linien. Dette er de Grunde, der have bevæget mig til at stille Forslaget; men, som sagt, jeg venter ikke, at det vil finde mere Behag end det tidligere, jeg har stillet, og jeg skal, hvis den ærede Minister skulde ville mødsætte sig det, vise den samme Resignation som med Hensyn til mit tidligere Forslag.

Sonne: Da det Affnit, som nu foreligger til Forhandling, og det Forslag, som min høitærede Ven fra Kjøbenhavn (Bloug) har stillet til samme, er af stor Vigtighed for Bornholm, skal jeg, med særligt Hensyn til de Udtalelser, han nu fremkom med, tillade mig at høre mig noget næriere om Militærforholdene paa Den, for, om muligt, derved at bidrage til at sætte det høie Thing bedre ind i disse Forhold. Jeg holder paa den bornholmske Militæ, og det af to Grunde. Den første er den, at jeg troer, at det Princip, hvorpaa Militæren er bygget, er det Princip, hvorpaa et lille Land som vort, der kun skal have til Formaal at forsvare sig, skal bygge sit Hærvæsen, idet kun ad denne Vej Forsvarsvæsenet kan blive stærkt og dog billigt. Principet for Militæren er dette, at enhver vaadenfør Mand skal tjene, og at ingen Stilling kan finde Sted. Principet er fremdeles dette, at Enhver skal klæde sig selv; kunde dette gennemføres for Armeen, saa vil det let sees, at det vilde medføre en uhyre Besparelse for Statskassen; og jeg troer, at det Princip kunde gennemføres, naar der blev taget visse betryggende Forholdsregler. Principet er fremdeles dette, at de militære Dannelsesanstalter ikke bestæftige sig med Andet end med at bibringe Befalingsmændene de for dem nødvendige militære Kundskaber. Principet er fremdeles dette, at Officererne, med Undtagelse af de højeste — og efter min Formening burde det paa ingen Maade gaae længere ned end til Capitainerne

— ikke blive faste, lønneede Embedsmænd, men at de øvrige Officerer kun faae et passende Honorar for den Tid, de anvende i Tjenesten, hvorimod de, naar de ikke behøves til denne, gaae hjem hver til sin Bedrift eller sin Eiendom; jeg troer, at udenfor Tjenesten er den Tid ligesaa godt anvendt, ja langt bedre anvendt, end den vilde være, hvis Vedkommende Intet havde at bestille. Fremdeles er Principet det, at Øvelserne skulle simplificeres saa meget som muligt, at man skal undgaae al Paradeøvcits, som ikke behøves, og at man skal foretage Øvelserne saavidt muligt ude i Marken; — det har været mig en stor Fornøjelse, i denne sidste Henseende, at høre det ærede militaire Medlem fra Thyen (Magius), som forøvrigt ikke deler Anskuelse med mig med Hensyn til Militæren, hvad jeg godt veed, i et foregaaende Møde udtale, at, først naar Øvelserne blive foretagne ude i Marken, skjøner man rigtigt, at de ere frugtbringende. Naar jeg kan stemme for den Hærplan, der her ligger for, naagtet den Udgift, som den medfører af c. 3½ Million Rbd., hvilket efter min Formening er en altfor høi Udgift til Hæren, og ligesaa Meget, som hele vort Forsvar, Hær og Flaade, skulde koste, da er det, fordi Planen nærmer sig saameget til det af mig her fremsatte Princip, og fordi der findes en Revisionsparagraf i Lovforslaget, ved Hjælp af hvilken man, som jeg haaber, efterhaanden vil komme nærmere og nærmere ind paa det nævnte Princip. Den høitærede Minister skal derfor ogsaa have min Tak og min Anerkjendelse, fordi han ved Planen har nærmet sig dette Princip saameget og formaaet at føre det igjennem.

Rettelser.

- Sp. 4395, Lin. 12 f. n.: „Anmeldelse“, læs: „Anvendelsen“.
 — 4398, Lin. 30: „Nummerne“, læs: „Summerne“.
 — 4399, Lin. 23 f. o.: „lade“, læs „bede“.
 — 4406, Lin. 9 f. o.: „Bestemmelsen“, læs: „Bestem-
 melsen“.